

Byla C-330/07

Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

prieš

Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvę teikti paslaugas – sąsisteigimo laisvę? Mokesčių teisės aktai? Investicinis priedas? Nacionalinė teisės aktai, kuriais mokesčių lengvata suteikiama tik turtui, naudojamam nacionalinėje teritorijoje esančiame nuolatiniame padalinyje? Netaikymas atlygintinai perleidžiamam turtui, kuris daugiausia naudojamas kitose valstybėse narėse? Transporto priemonių išperkamoji nuoma? Piktnaudžiavimo prevencija“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvę teikti paslaugas – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai – Pateisinimas – Kova su piktnaudžiavimu – Sąlygos*

(EB 49 straipsnis)

2. *Laisvę teikti paslaugas – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai*

(EB 49 straipsnis)

1. Nacionalinė priemonė, apribojanti laisvę teikti paslaugas, gali būti pateisinama, jei ji konkrečiai skirta uždrausti visiškai fiktyvius, ekonomiškai nepagrįstus susitarimus, kuriais tik siekiama gauti mokesčių lengvatą. Tačiau tai, jog įmonė, galinti prašyti investicinio priedo, atlygintinai perleidžia turtą įmonei, kuri ją daugiausia naudoja kitose valstybėse narėse, savaime nėra piktnaudžiavimas. Toks perleidimas taip pat negali pagrįsti bendros piktnaudžiavimo buvimo prezumpcijos ir pateisinti priemonės, trukdančios naudotis pagrindine Sutarties garantuojama laisve.

(žr. 35–37 punktus)

2. EB 49 straipsnis draudžia tokius valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos materialiojo turto įsigyjantys įmonės atsisakoma suteikti investicinį priedą vien dėl to, kad turtas, už kurį prašoma šio priedo ir kuris atlygintinai perleidžiamas, daugiausia naudojamas kitose valstybėse narėse.

Iš tiesų tokie teisės aktai, kurie investicijoms atlygintinai perleidžiamam, kitoje valstybėje narėje naudojamam turtui taiko mažiau palankų mokesčių režimą nei taikomas investicijoms nacionalinėje teritorijoje naudojamam tokiam turtui, iš esmės sudaro laisvės teikti paslaugas apribojimą, nes jie gali atgrasinti šios mokesčių lengvatos prašyti galinčias įmones nuo nuomos paslaugų teikimo tokio subjektams, vykdančioms veiklą kitose valstybėse narėse. Tuo atveju, kai įmonė atlygintinai perleidžia turtą naudotis kitai įmonei, kuri glaudžiai su ja susijusi ekonominiu požiūriu, šie teisės aktai gali atgrasinti įmonę nuomininką nuo tarpvalstybinės veiklos.

Tokių teisės aktų negalima pateisinti subalansuoto apmokestinimo kompetencijos pasidalijimo tarp

valstybi? nari? reikalavimu, nes iš nuomos gautos pajamos, t. y. pajamos už suteikim? naudotis materialiuoju turtu, už kur? prašoma investicinio priedo, apmokestinamos š? pried? skirian?ioje valstyb?je nar?je ir tod?l, nesant nagrin?jam? teis?s akt?, nekyla pavojus šios valstyb?s nar?s teisei ?gyvendinti savo mokes?i? kompetencij? jos teritorijoje vykdomos veiklos atžvilgiu.

Toki? teis?s akt? taip pat negali pateisinti b?tinyb? užtikrinti nacionalin?s mokes?i? sistemos nuoseklum?, nes mokes?i? sistemos poži?riu n?ra tiesioginio ryšio tarp investicinio priedo, suteikto nuomotojui už jo ?sigyt? material?j? turt?, ir v?lesnio nuomininko pajam?, gaut? iš šio turto, kuris buvo atlygintinai perleistas, naudojimo apmokestinimo.

Be to, kadangi jie neleidžia investicinio priedo nesuteikti vien visiškai fiktyvi? susitarim? sudarymo atveju, bet daro neigiam? poveik? bet kuriam turin?iam teis? prašyti investicinio priedo nuomotojui, kuris atlygintinai perleidžia turt? tarpvalstybin? veikl? vykdan?ioms ?mon?ms, net jei n?ra objektyvi? požymi?, galin?i? ?rodyti tok? susitarim?, tokie teis?s aktai negali b?ti pateisinti b?tinybe išvengti piktnaudžiavimo.

(žr. 24–26, 32–35, 38–41 punktus ir rezoliucin? dal?)

TEISINGUMO TEISMO (tre?ioji kolegija)

SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 4 d.(*)

„Laisv? teikti paslaugas – ?sisteigimo laisv? ? Mokes?i? teis?s aktai ? Investicinis priedas ? Nacionalin?s teis?s aktai, kuriais mokestin? lengvata suteikiama tik turtui, naudojamam nacionalin?je teritorijoje esan?iame nuolatiniam padalinyje ? Netaikymas atlygintinai perleidžiamam turtui, kuris daugiausia naudojamas kitose valstyb?se nar?se ? Transporto priemoni? išperkamoji nuoma ? Piktnaudžiavimo prevencija“

Byloje C?330/07

d?l *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* (Austrija) 2007 m. liepos 3 d. Nutartimi, kuri? Teisingumo Teismas gavo 2007 m. liepos 16 d., pagal EB 234 straipsn? pateikto prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje

Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

prieš

Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs,

TEISINGUMO TEISMAS (tre?ioji kolegija),

kur? sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (praneš?jas), teis?jai A. Ó Caoimh, J. N. Cunha Rodrigues, U. Löhms ir P. Lindh,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2008 m. rugsėjo 18 d. posėdžiui,

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos Lumma ir C. Blaschke,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer ir J. Bauer,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos W. Mölls ir R. Lyal,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 43 ir 49 straipsnių aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH* (toliau – *Jobra*), pagal Austrijos teisę steigtos bendrovės, ir *Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs* (toliau – *Finanzamt*), dėl to, kad pastaroji atsisakė skirti šiai bendrovei investicijų prieaugio priedą (toliau – investicinį priedą) už krovinius automobilius, kuriuos ji nusipirko ir pagal išperkamosios nuomos sutartį perdavė *Braunshofer GmbH* (toliau – *Braunshofer*) kitai pagal Austrijos teisę steigtai bendrovei, nes pastaroji juos daugiausia naudojo kitose valstybės narėse.

Teisinis pagrindas

3 Pagal 1988 m. Pajamų mokesčio įstatymo (Einkommensteuergesetz, BGBl. 400/1988) 108e straipsnio 1 ir 2 dalis, BGBl. I 155/2002 paskelbta redakcija:

„1. Už investicijas į turtą, už kurį gali būti suteikiamas priedas, gali būti suteiktas 10 % investicinis priedas. Investicinis priedas suteikiamas su sąlyga, kad įsigijimo ar pagaminimo išlaidos bus nurašytos kaip nusidėjimas (7 ir 8 straipsniai).

2. Turtas, už kurį gali būti suteikiamas priedas, tai – naujas materialusis turtas, priskirtinas amortizuojamam kapitalui. Turtui, už kurį priedas neskiriamas, priskiriamas:

<...>

– turtas, naudojamas ne nacionalinėje teritorijoje esančiame nuolatiniame padalinyje, kuriame gaunamos pajamos 2 straipsnio 3 dalies 1–3 punktų prasme. Turtas, už užmokestį perleistas daugiausia naudoti užsienyje, nelaikomas naudojamu nacionalinėje teritorijoje esančiame padalinyje.“

4 Pagal 1988 m. Bendrovių pelno mokesčio įstatymo (Körperschaftsteuergesetz, BGBl. 401/1988) 24 straipsnio 6 dalies BGBl. I 155/2002 redakciją:

„1988 m. Pajamų mokesčio įstatymo <...> 108e ir 108f straipsniai atitinkamai taikomi juridiniams asmenims 1 straipsnio prasme, jeigu jie neatleisti nuo pelno mokesčio.“

Pagrindinis byla ir prejudicinis klausimas

5 *Jobra* yra turto administravimo bendrovė, turinti savo būstinę Austrijoje, kurios įstatinis kapitalas 100 % priklauso *Josef Braunshofer*. *Braunshofer* yra bendrovė, kuri veržiasi tarptautiniais pervežimais ir taip pat turi savo būstinę Austrijoje. Pastarosios bendrovės įstatinis kapitalas 100 % priklauso *Jobra*. 2003 m. rugpjūčio mėnesį *Braunshofer* steigė filialą Vokietijoje.

6 *Jobra* priklauso transporto priemonių parkas. *Braunshofer* verslo reikmėms ji pagal išperkamosios nuomos sutartį suteikia savo krovininius automobilius. Vykdydama savo transporto veiklą, *Braunshofer* daugiausia juos naudoja kitose valstybėse narėse.

7 2003 m. savo mokesčių deklaracijoje *Jobra*, remdamasi Einkommensteuergesetz 108e straipsniu, paprašė 46 770 eurų investicinio priedo už krovininius automobilius, kuriuos ji nusipirko nuo 2002 m. balandžio iki rugsėjo mėnesio. 2004 m. birželio mėn. ši suma buvo įskaityta į jos mokesčių sąskaitą.

8 Tačiau, atlikdama *Jobra* patikrinimą, mokesčių administracija konstatavo, kad pagrindinėje byloje aptariamo priedo suteikimo sąlygos nebuvo įvykdytos, nes *Braunshofer* pagal išperkamosios nuomos sutartį suteiktus krovininius automobilius daugiausia naudojo užsienyje ir todėl jie negalėjo būti laikomi nacionalinėje teritorijoje esančiam nuolatiniam padalinyje naudojamu turtu pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto prasme. Todėl *Jobra* buvo atsisakyta suteikti šio mokestinio lengvato.

9 2005 m. lapkričio 2 d. Sprendimu *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* atmetė *Jobra* pateiktą skundą. 2006 m. balandžio 20 d. Sprendimu *Verwaltungsgerichtshof* panaikino šį sprendimą visą pirmąją procedūrinių taisyklių pažeidimo. Be to, jis pareiškė abejonių dėl to, ar aplinkybės, kad „turtas, kuris, jei atlygintinai perleidus, daugiausia naudojamas kitose <...> valstybėse narėse, nepriskiriamas turtui, už kurį suteikiamas priedas“, atitinka laisvės teikti paslaugas sąvoką EB 49 straipsnio prasme.

10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami teisės aktai numato nevienodą vertinimą, pagrįstą paslaugų teikimo vieta, ir klausia, ar šie teisės aktai atitinka EB 43 ir 49 straipsnius.

11 Tokiomis aplinkybėmis *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien*, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar įsisteigimo laisvės (EB 43 ir paskesni straipsniai) ir (arba) laisvės teikti paslaugas (EB 49 ir paskesni straipsniai) nuostatos draudžia 2003 m. gruodžio 31 d. galiojusias nacionalinės teisės normas, pagal kurias žmonėms suteikiama mokestinio lengvata (investicijų didinimo priedas) naujam materialiajam turtui įsigyti, be kita ko, jei šis turtas naudojamas tik nacionalinėje teritorijoje esančiam nuolatiniam padalinyje, ir pagal kurias dėl to ši mokestinio lengvata (investicinis priedas) nesuteikiama žmonėms, įsigyjantiems naują materialųjį turtą, kuris bus naudojamas likusioje Europos Sąjungos dalyje esančiam nuolatiniam padalinyje?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

12 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia

sužinoti, ar EB 43 ir paskesni straipsniai bei EB 49 ir paskesni straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės aktus, kurie investiciniam priedui, skirtam žmonėms, sigilijantiems materialųjį turtą, gauti nustato sąlygą, kad turtas, už kurį prašoma šio priedo, būtų naudojamas tik šioje valstybėje esančiame nuolatiniam padalinyje, aiškiai nustatant, jog atlygintinai perleidžiamas turtas, daugiausia naudojamas kitose valstybėse narėse, nėra laikomas naudojamu tokiame padalinyje.

13 Kalbėdama apie nacionalines teises aplinkybes, kuriomis pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, Austrijos vyriausybė teigia, jog tai, kad turtas, už kurį prašoma suteikti investicinį priedą, naudojamas kitą valstybę narių teritorijoje, nedaro neigiamo poveikio suteikiant šį priedą. Pagrindinėje byloje ginčijamuose teisės aktuose šiai mokestinei lengvatai gauti numatyta sąlyga, kad atitinkamas turtas būtų priskirtas Austrijos teritorijoje esančiam nuolatiniam padaliniui. Remiantis nacionaline teismų praktika, reikėtų nustatyti, ar šis turtas toks padalinys naudojo laikotarpiu, atitinkančiu bent pusę jo naudojimo trukmės.

14 Dėl faktinių aplinkybių, Austrijos vyriausybė pabrėžia, kad 2003 m. rugpjūčio mėn. *Braunshofer* steigė filialą Vokietijoje. Taigi, atsižvelgiant į pagrindinės bylos aplinkybes, kyla klausimas, ar mokesčių mokėtojas, turtą daugiausia naudojantis nacionaliniame nuolatiniam padalinyje, ir mokesčių mokėtojas, tokį turtą naudojantis užsienio nuolatiniam padalinyje, yra panašioje padėtyje investicinio priedo suteikimo požiūriu.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad pagrindinėje byloje jis turi taikyti 1988 m. Einkommensteuergesetz nuostatas dėl investicinio priedo suteikimo už turtą, kuris, atlygintinai jį perleidus, daugiausia naudojamas kitose valstybėse narėse. Jam kyla abejonė, ar šios nuostatos atitinka EB 43 ir 49 straipsnius, nes konstatuotinas nevienodas vertinimas dėl paslaugų teikimo vietos.

16 Nors iš Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Braunshofer* steigė filialą Vokietijoje, iš šioje nutartyje išdėstytų faktinių aplinkybių neišplaukia, kad *Jobra* buvo atsisakyta suteikti pagrindinėje byloje nagrinjamą priedą dėl to, jog toks padalinys yra kitoje valstybėje narėje.

17 Tokiomis aplinkybomis reikia priminti, kad, nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą, Teisingumo Teismas negali aiškinti nacionalinių nuostatų ar nustatyti faktinių aplinkybių. Iš tiesų Teisingumo Teismas, atskirdamas Bendrijos ir nacionalinių teismų kompetencijas, turi atsižvelgti į prašyme priimti prejudicinį sprendimą suformuluotą prejudicinį klausimą faktines ir teises aplinkybes (be kita ko, žr. 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Rink. p. I-8089, 10 punktą, 2005 m. birželio 2 d. Sprendimo *Dörr ir Ünal*, C-136/03, Rink. p. I-4759, 46 punktą ir 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Dynamic Medien*, C-244/06, Rink. p. I-0000, 19 punktą).

18 Be to, net jei Austrijos vyriausybė teisingai aiškina pagrindinėje byloje nagrinjamus teisės aktus, matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo užduotas klausimas vis tiek lieka svarbus. Net jei darytume prielaidą, kad investicinį priedą buvo atsisakyta suteikti, nes atlygintinai perleistą turtą, už kurį buvo prašyta skirti ši lengvata, naudojo užsienio nuolatinis padalinys laikotarpiu, viršijančiu pusę šio turto naudojimo trukmės, vien šios aplinkybės nepakanka, kad būtų išsklaidytos šio teismo pareikštos abejonės dėl minėtų teisės aktų atitikties pagrindinėms teisėms.

Dėl pagrindinių teisių apribojimo

19 Teisingumo Teismas yra ne kartą nusprendęs, jog EB 43 ir 49 straipsniuose tvirtintą sistėgimo laisvės bei laisvės teikti paslaugas apribojimus sudaro priemonės, kurios šiai laisvei

gyvendinim? draudžia, riboja arba daro j? mažiau patraukl? (šiuo klausimu žr. 2002 m. sausio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Italij?*, C?439/99, Rink. p. I?305, 22 punkt?, 2006 m. kovo 30 d. Sprendimo *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C?451/03, Rink. p. I?2941, 31 punkt? ir 2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispanij?*, C?248/06, Rink. p. I?0000, 21 punkt?).

20 Vokietijos ir Austrijos vyriausyb?s mano, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamus teis?s aktus reikia vertinti atsižvelgiant ? EB 43 ir paskesnius straipsnius, reglamentuojan?ius ?sisteigimo laisv?. Ši? vyriausyb? teigimu, šie teis?s aktai ?gyvendina teritorialumo princip?. Mokes?i? mok?tojas, naudojantis turt? nacionaliniame nuolatiname padalinyje, mokes?i? poži?riu n?ra tokioje pa?ioje pad?tyje kaip mokes?i? mok?tojas, naudojantis tok? turt? užsienio nuolatiname padalinyje. Kadangi situacijos n?ra panašios, min?ti teis?s aktai nesudaro pagrindin? teis? apribojimo.

21 Komisija mano, kad turi b?ti taikomos nuostatos, reglamentuojan?ios laisv? teikti paslaugas EB 49 straipsnio prasme. *Jobra* buvo atsisakyta skirti investicin? pried? remiantis nacionalin?mis nuostatomis d?l atlygintinio turto perleidimo. Be to, pagrindin?je byloje nagrin?jam? teis?s akt? taikymo sritis n?ra apribota tik situacijomis ?moni? grup?s viduje. Komisijos teigimu, atsisakant skirti investicin? pried? nuomotojams tuo atveju, kai nuomininkai naudoja atlygintinai jiems perleist? turt? kitose valstyb?se nar?se, trukdoma ?gyvendinti ši? teis?.

22 Šiuo atveju *Jobra* pagal išperkamosios nuomos sutart? suteikia *Braunshofer* krovinius automobilius. Transporto priemoni? nuoma yra paslaug? teikimas EB 50 straipsnio prasme (be kita ko, žr. 2002 m. kovo 21 d. Sprendimo *Cura Anlagen*, C?451/99, Rink. p. I?3193, 18 punkt?). *Braunshofer* naudoja šias transporto priemones vykdydama savo pervežimo veikl?.

23 Pagal Nutart? d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? *Jobra* buvo atsisakyta skirti investicin? pried? taikant pagrindin?je byloje nagrin?jamus teis?s aktus, nes krovinius automobilius, kuriuos pagal išperkamosios nuomos sutart? ji suteik? *Braunshofer*, pastaroji daugiausia naudojo kitose valstyb?se nar?se.

24 Reikia konstatuoti, kad tokie teis?s aktai, kokie nagrin?jami pagrindin?je byloje, kurie investicijoms ? atlygintinai perleidžiam?, kitoje valstyb?je nar?je naudojam? turt? taiko mažiau palank? mokes?i? režim? nei taikomas investicijoms ? nacionalin?je teritorijoje naudojam? tok? turt?, gali atgrasinti šios mokes?i? lengvatos prašyti galin?ias ?mones nuo nuomos paslaug? teikimo ?kio subjektams, vykdančioms veikl? kitose valstyb?se nar?se.

25 Be to, tuo atveju, kai ?mon? atlygintinai perleidžia turt? naudotis kitai ?monei, kuri glaudžiai su ja susijusi ekonominiu poži?riu, pagrindin?je byloje nagrin?jami teis?s aktai gali atgrasinti ?mon? nuominink? nuo tarpvalstybin?s veiklos.

26 Atsižvelgiant ? tai, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad tokie teis?s aktai, kokie nagrin?jami pagrindin?je byloje, iš esm?s sudaro laisv?s teikti paslaugas EB 49 straipsnio prasme apribojim?. Tod?l reikia išnagrin?ti, ar toks apribojimas gali b?ti objektyviai pateisinamas.

D?l galimo pagrindin?je byloje nagrin?jam? teis?s akt? pateisinimo

27 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad laisv?s teikti paslaugas apribojimas leistinas, tik jeigu juo siekiama Sutart? atitinkan?io teis?to tikslo ir jis grindžiamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, su s?lyga, kad tokiu atveju šis apribojimas yra tinkamas siekiamam tikslui ?gyvendinti ir neviršija to, kas b?tina jam pasiekti (be kita ko, žr. 1997 m. birželio 5 d. Sprendimo *SETTG*, C?398/95, Rink. p. I?3091, 21 punkt? ir 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Laval un Partneri*, C?341/05, Rink. p. I?11767, 101 punkt?).

28 Austrijos ir Vokietijos vyriausybės tvirtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami teisės aktai atitinka apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių. Sulyga, kad investicinis priedas suteikiamas tik tada, kai turtas, už kurį jo prašoma, skirtas nacionaliniam nuolatiniam padaliniiui, siekiama užtikrinti ryšį tarp šios finansinės lengvatos skyrimo ir pelno, gauto naudojant tokį turtą, apmokestinimo.

29 Austrijos vyriausybė taip pat nurodo kovos su piktnaudžiavimu būtinybę. Pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės aktais siekiama užkirsti kelią visiškai fiktyviems susitarimams atlygintinio perleidimo atveju. Jei nebūtų šios nuostatos, nuomotojui priskiriamas turtas galėtų pagrįsti teisę į investicinį priedą, neatsižvelgiant į tai, kur nuomininkas jį naudoja. Reikėtų nuogustauti, jog visų priedų ar jo dalį nuomotojas perduos nuomininkui, kuris savo ruožtu naudos šį turtą tam, kad gautų pelną kitose valstybėse narėse. Taip būtų galima apeiti apribojimą, pagal kurį ši lengvata taikoma tik nacionalinėje teritorijoje.

30 Ši vyriausybė patikslina, kad, nesant pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto, žmonių grupė, steigusi išperkamosios nuomos bendrovę Austrijoje, galėtų reikalauti investicinio priedo už visus šios grupės įsigijimus, nesvarbu, kur šis turtas būtų naudojamas.

31 Komisijos teigimu, pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto negali pateisinti nei būtinybė užtikrinti nacionalinės mokesčių sistemos nuoseklumą ar išsaugoti veiksmingą mokesčių kontrolę, nei visiškai ekonominio pobūdžio tikslai.

32 Dėl Austrijos ir Vokietijos vyriausybės nurodyto pirmojo pateisinimo reikia pažymėti, kad savo praktikoje Teisingumo Teismas iš tiesų yra pripažinęs, jog kartu su kitais pateisinamais veiksniais subalansuotas apmokestinimo kompetencijos pasidalijimas tarp valstybių narių galėtų būti laikomas teisėtu reikalavimu (be kita ko, žr. 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-446/03, Rink. p. I-10837, 45, 46 ir 51 punktus, 2007 m. kovo 29 d. Sprendimo *Rewe Zentralfinanz*, C-347/04, Rink. p. I-2647, 41 punktą, 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Oy AA*, C-231/05, Rink. p. I-6373, 51 punktą ir 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Lidl Belgium*, C-414/06, Rink. p. I-0000, 42 punktą). Vis dėlto ši teismo praktika negali būti taikoma tokiomis aplinkybėmis, kokios yra pagrindinėje byloje.

33 Šiuo atžvilgiu, nesant reikalo analizuoti visų minėtų teismo praktikos taikymo sąlygų, pakanka pažymėti, kad nagrinėjamu atveju iš nuomos gautos pajamos, t. y. pajamos už suteiktą naudotis materialiuoju turtu, už kurį *Jobra* prašo investicinio priedo, apmokestinamos Austrijoje. Todėl negalima teigti, kad, nesant pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto, kiltų pavojus Austrijos Respublikos teisei įgyvendinti savo mokesčių kompetenciją jos teritorijoje vykdomos veiklos atžvilgiu (taip pat žr. minėtų sprendimų *Marks & Spencer* 46 punktą ir *Rewe Zentralfinanz* 42 punktą).

34 Kadangi, bendrai paėmus, Teisingumo Teismui pastabas pateikusi suinteresuota šalis argumentai susiję su būtinybe užtikrinti nacionalinės mokesčių sistemos nuoseklumą, reikia pažymėti, kad mokesčių sistemos požiriu nėra tiesioginio ryšio tarp investicinio priedo, suteikto nuomotojui už jo įsigytą materialųjį turtą, ir vėlesnio nuomininko pajamų, gautų iš šio turto, kuris buvo atlygintinai perleistas, naudojimo apmokestinimo (šiuo klausimu žr. 2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *Laboratoires Fournier*, C-39/04, Rink. p. I-2057, 20 ir 21 punktus).

35 Kalbant apie pateisinimą, grindžiamą būtinybe išvengti piktnaudžiavimo, reikia konstatuoti, kad nacionalinė priemonė, apribojanti laisvę teikti paslaugas, gali būti pateisinama, jei ji konkrečiai skirta uždrausti visiškai fiktyvius, ekonomiškai nepagrįstus susitarimus, kuriais tik siekiama gauti mokestinę lengvatą (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, Rink. p. I-7995, 51 ir 55 punktus ir 2007 m. kovo 13 d.

Sprendimo *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, C-524/04, Rink. p. I-2107, 74 punkt?).

36 Šiuo atveju negalima teigti, kad tai, jog ?mon?, galinti prašyti investicinio priedo, atlygintinai perleidžia turt? ?monei, kuri j? daugiausia naudoja kitose valstyb?se nar?se, savaime yra piktnaudžiavimas.

37 Toks perleidimas taip pat negali pagr?sti bendros piktnaudžiavimo buvimo prezumpcijos ir pateisinti priemon?s, trukdan?ios naudotis pagrindine Sutarties garantuojama laisve (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, 73 punkt? ir 2008 m. sausio 17 d. Sprendimo *Lammers & Van Cleef*, C-105/07, Rink. p. I-0000, 27 punkt?).

38 Tokiomis aplinkyb?mis reikia pažym?ti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jami teis?s aktai daro neigiam? poveik? bet kuriam turin?iam teis? prašyti investicinio priedo nuomotojui, kuris atlygintinai perleidžia turt? tarpvalstybin? veikl? vykdan?ioms ?mon?ms, net jei n?ra objektyvi? požymi?, galin?i? ?rodyti tok? visiškai fiktyv? susitarim?. Be to, neatrodo, kad šie teis?s aktai leist? nuomotojams pateikti ?rodym?, kad n?ra piktnaudžiaujama.

39 Tod?l reikia konstatuoti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jami teis?s aktai neleidžia investicinio priedo nesuteikti vien visiškai fiktyvi? susitarim? sudarymo atveju. Be to, Teisingumo Teisme nebuvo teigiama, kad pagrindin?je byloje toks susitarimas egzistavo.

40 Atsižvelgiant ? tai, kad pasakyta, reikia pripažinti, kad ši? teis?s akt? negali pateisinti privalomieji bendrojo intereso pagrindai.

41 Tod?l ? prejudicin? klausim? reikia atsakyti taip: EB 49 straipsnis draudžia tokius valstyb?s nar?s teis?s aktus, kokie nagrin?jami pagrindin?je byloje, pagal kuriuos material?j? turt? ?sigijan?ioms ?mon?ms atsisakoma suteikti investicin? pried? vien d?l to, kad turtas, už kur? prašoma šio investicinio priedo ir kuris atlygintinai perleidžiamas, daugiausia naudojamas kitose valstyb?se nar?se.

42 Kadangi su laisve teikti paslaugas susijusios Sutarties nuostatos draudžia tokius teis?s aktus, kokie nagrin?jami pagrindin?je byloje, nereikia nagrin?ti klausimo, ar juos gal?t? drausti ir su ?sisteigimo laisve susijusios Sutarties nuostatos.

D?l bylin?jimosi išlaid?

43 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (tre?ioji kolegija) nusprendžia:

EB 49 straipsnis draudžia tokius valstyb?s nar?s teis?s aktus, kokie nagrin?jami pagrindin?je byloje, pagal kuriuos material?j? turt? ?sigijan?ioms ?mon?ms atsisakoma suteikti investicin? pried? vien d?l to, kad turtas, už kur? prašoma šio investicinio priedo ir kuris atlygintinai perleidžiamas, daugiausia naudojamas kitose valstyb?se nar?se.

Parašai.

* Proceso kalba: vokie?i?.